

гічного, суб'єктно-діяльнісного, організаційно-технологічного модулів та змістового, управлінського, оцінно-результативного блоків.

Цільовий модуль моделі управління розвитком організаційної культури ЗЗСО містить три складники: соціально-детермінований, філософський та цільовий. Соціально-детермінований складник визначає соціальну значущість та стратегічну обумовленість управління ЗЗСО. Філософський складник моделі базується на системній та аксіологічній платформах, містить такі атрибути як цінності, ідеї, модуси, філософські основи організації діяльності ЗЗСО, ідеї про цінність професійного розвитку та його організацію, саморефлексію, співпрацю, партнерство, взаємодію. Цільовий складник модулю представлено візією (баченням), місією, повноваженнями суб'єктів управління, метою управлінської діяльності, яка полягає в розвитку організаційної культури та здійсненні ефективного управління ЗЗСО на цій основі.

Другий рівень моделі УРОК ЗЗСО представлено законодавчо-нормативним і теоретико-методологічним модулями. Законодавчо-нормативний модуль забезпечить правові засади освітньої діяльності ЗЗСО в цілому та управління розвитком його організаційної культури зокрема. Теоретична база моделі складається з основних положень теорії систем, теорії моделювання педагогічних процесів і систем, концепції, принципів формування та розвитку організаційної культури. Методологічна частина модулю базується на законах діалектики, теорії наукового пізнання, положенні про діяльнісну сутність особистості, системному, процесному та синергетичному наукових підходах до управління розвитком організаційної культури.

Суб'єктно-діяльнісний модуль розкриває сутність педагогічної та управлінської діяльності, спрямованої на розвиток організаційної культури ЗЗСО з позицій системного підходу, а організаційно-технологічний — зміст, форми, методи, засоби організаційно-управлінської діяльності динамічної системи — ЗЗСО.

Упровадження моделі УРОК в практику діяльності ЗЗСО дасть змогу сформувати сильну організаційну культуру, яка базується на спільних організаційних цінностях, об'єднати зусилля всіх учасників освітнього процесу задля забезпечення особистісного та організаційного розвитку.

УПРАВЛІННЯ БАГАТОПРОФІЛЬНИМ ЗАКЛАДОМ ПОЗАШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

Мосякова І. Ю.

Інноваційний тип розвитку позашкільної освіти (надалі ПО) та управління нею обумовлюється: для дітей — розвитком ключових компетентностей для життя та самореалізацією особистості; для батьків — безпечною, змістовою за-

йняттю, всебічним розвитком і вихованням дітей, допомогою в підготовці дітей та юнацтва до самостійного відповідального життя; для держави — однією з найефективніших інвестицій у найближче й віддалене майбутнє, формуванням світогляду, ціннісних орієнтацій, національно-патріотичним вихованням, профілактикою девіантної поведінки неповнолітніх.

Діяльність закладів позашкільної освіти (надалі ЗПО), які функціонують відповідно до Закону України «Про позашкільну освіту» та інших нормативно-правових актів, спрямована на досягнення мети позашкільної освіти, створення умов для розвитку здібностей та обдарувань вихованців (учнів) і слухачів, саморозвитку й самореалізації особистості, її моральних якостей, формування соціально-громадського досвіду. Тому провідна роль у забезпеченні всебічного особистісного розвитку дітей і юнацтва, їхньої соціалізації та свідомого професійного самовизначення на основі законодавчо визначених норм для всіх громадян України належить закладам позашкільної освіти.

Соціально-економічні зміни й тенденції, скорочення фінансування позашкільної освіти негативно впливають на стан її збереження та інноваційного розвитку. Загалом, кількість закладів позашкільної освіти постійно скорочується «...з 1574 у 1990 р., у яких навчається 18,3% від загалу дітей шкільного віку до 1497 у 2000 р.» і до 1369 на 1 січня 2015 р. та, незважаючи на поступове «відновлення роботи 15,6% закладів позашкільної освіти комунальної форми власності міської і районної ланки»², с. 61 спостерігається нерівний доступ до якісної позашкільної освіти; у різних областях України, містах і в сільській місцевості їх «усього — 82, що становить 5,9% на 1 січня 2016 р.» [Національна доповідь про стан і перспективи розвитку освіти в Україні до 25-річчя незалежності, с. 60, с. 61, с. 293].

Найбільше охоплено позашкільною освітою дітей у відповідних закладах Сумської (71,8% — від загальної кількості дітей шкільного віку), Кіровоградської (62,2%), Хмельницької (55,4%) і Харківської (53,6%) областей» [Матеріали ДІНЗ до колеги МОН 8 грудня 2016 р. «Моніторинг системи освіти 2016»]. Найменше охоплення дітей позашкільною освітою, за статистичними даними на 1 січня 2009 р., у Житомирській, Вінницькій і Полтавській областях.

Аналіз стану розвитку позашкільної освіти, що здійснений ученими НАПН України та відображений у Національній доповіді про стан і перспективи розвитку освіти в Україні до 25 річчя Незалежності України показує, що нині він гальмується загостренням об'єктивних і суб'єктивних причин, нерозв'язаних проблем, однак модернізація освітньо-виховної діяльності ЗПО передбачає розв'язання низки ключових проблем. Крім того, вивчення практики управління закладами позашкільної освіти різних типів і форм власності України свідчить про те, що воно не має системного характеру, позначається низькою активністю громадського й учнівського самоврядування та недостатнім організаційно-педагогічним забезпеченням.

У процесі дослідження теоретично обґрунтовано методологічно-цільовий, суб'єктно-діяльнісний, організаційно-змістовий, техніко-технологічний і результативно-оцінний компоненти системи управління багатoproфільним закладом позашкільної освіти на засадах дитино(людино)центризму й менеджменту як стратегічно орієнтованої організації та їх взаємозв'язки; визначено умови, що забезпечують ефективність управління цим закладом (нормативно-правові, науково-методичні, організаційно-педагогічні, організаційно-процесуальні, організаційно-психологічні, матеріально-технічні); визначено організаційні основи функціонування багатoproфільного закладу позашкільної освіти: органіграма, типовий Статут з урахуванням специфіки, правила внутрішнього розпорядку, розклад занять, типові посадові інструкції працівників і посадова інструкція художнього керівника творчого колективу, функційно-посадові обов'язки учасника експерименту, комплексний організаційний механізм; визначено педагогічні засади управління освітнім процесом: навчальні програми з позашкільної освіти, освітню програму закладу позашкільної освіти, її сутність і структуру; **подальшого розвитку набули:** наукове обґрунтування державно-громадської форми управління закладом позашкільної освіти як відкритою соціально-педагогічною системою тощо.

УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ САМООСВІТНЬОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ 5–6 КЛАСІВ ЗАСОБАМИ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Роева Т. Г.

Перехід до нових практикоорієнтованих освітніх технологій, заснованих на компетентнісному підході, зорієнтованих на особисті досягнення кожного школяра та вирівнювання якості засвоєння навчального матеріалу може бути здійснено шляхом впровадження інноваційних освітніх технологій. Актуальні, сьогоденні і стратегічні завдання сфери освіти, задоволення запитів учасників освітнього процесу та відповідь на виклики часу спонукали до розроблення сучасного електронного засобу навчання «Мультимедійної навчально-освітньої системи KM Media ED PROFІ». Впровадження системи в освітній процес — це навчання з додатковими можливостями, інструмент індивідуалізації, а значить й інструмент для управління розвитком самоосвітньої компетентності учнів. По суті в класі створюється освітнє середовище для здобуття, закріплення, самооцінки знань кожним учнем. Учитель отримує можливість для формування сучасних методів організації навчання на засадах компетентнісного підходу.

Суть методу ED PROFІ полягає у використанні структурованих мультимедійних матеріалів, узгоджених із чинною державною програмою, які забезпечують проведення уроків із демонстрацією, організацію самоосвітньої та дослід-